

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΒΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐγκειρισμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ἅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΤΗΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐτησίᾳ δραχμαὶ 100. Ἐτή-
μην δραχ. 38. Τρίμην δραχ. 30.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Διήμερον γράσει διατιμ. 50,
Αμερικῆς δολάρια 3.— Ἀγγλίας καὶ ἄλλων ἐν γέ-
νει τῶν ἑλλων Κρατῶν σελάνια 10.
Ἐξῆρνοι καὶ Τρίμηνοι ἐναλόγωι

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΓΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' οἱ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην Οὐοῦβῆτου μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Ἐδριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 45ος

Ἀθήναι, 11 Ἰουνίου 1938

Ἔτος 60ον.—Ἀριθ. 28

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΞΑΝΘΗΣ ΚΟΥΚΛΑΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ ΜΑΡΙΑ - ΡΙΑ ΣΟΡΡΕΝΤΙΝΑ

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο —

Ἐκεῖ, μπρὸς τὸ κατώφλι τῆς πόρ-
τας ἀρχίζε νὰ ξόνη τὸ θυρόφυλλο μὲ
τὰ νύχια τοῦ κλαίγοντας, μωρίζονταν
τὸ χῶμα καὶ πήγαινε ἐπάνω-κάτω.
Τὰ γλυκά του μάτια τότε ἐπαιρναν
μιὰ τέτοια δυνατὴ ἔκφραση, ὥστε θὰ
νόμιζε κανεὶς ὅτι αὐτὸς «ἐ-
θλεπε» ἀκόμη τὸ χαμένο
παιδί, κι' ὅτι ἀκουε τὴ λε-
πτὴ τῆς φωνῆ ποῦ τοῦ ἔ-
λεγε : «Λύκο, Λύκο», τόσο
ἀπαλά καὶ τρυφερά ποῦ δὲν
θὰ τὸ ξεχνοῦσε ποτέ του.

Τὰ μάτια τοῦ Ριχάρδου
τότε γέμιζαν δάκρυα.

—Θὰ τὴν ξαναβροῦμε Λύ-
κο μου, ἔλεγε ἀγκαλιάζοντας
τὸν πιστό του φίλο.

Κι' ἔμεναν ἔτσι ἀγκαλια-
σμένοι καθιστοὶ στὰ σκαλο-
πάτια τῆς εἰσόδου γιὰτὶ δὲν
τοῦς ἔκανε καρδιά νὰ ξε-
κολληθοῦν ἀπὸ τὰ μέρη ὅ-
που εἶχε ζῆσει ἡ Ἄννα-
μπέλλα.

Μιὰ μέρα ποῦ ὁ Ριχάρδος
βρισκόταν καθισμένος ἔτσι,
μαζὶ μὲ τὸν Λύκο, ἀκουσε
ἀπὸ πίσω του ἕνα βαρὸ βῆ-
μα ποῦ κατέβαινε τὴ σκάλα.

Ἦταν ἡ γριὰ Ὀνωρίνα.

—Ἄ, ἐσὺ εἶσαι, εἶπε μόλις τὸν
ἀντίκρυσε. Κι' ἐγὼ σὲ γύρευα.

Ὁ μικρὸς πετάχτηκε ἐλόρβος.

—Τί συμβαίνει; Ἐχετε κανένα
νέο;

Ἡ γριὰ μέγαιρα κούνησε τὸ κεφά-
λι τῆς, παίρνοντας μιὰ ἀπελπισμένη
ἔκφραση.

—Νέο, ὄχι, κανένα. Μὰ φθελα νὰ
σοῦ μιλήσω, γιὰ μιὰ ὑποψία ποῦ μὲν
ἤρθε ἔτσι ἐντελῶς ξαφνικά. Προτι-
μῶ νὰ τὴν πῶ πρῶτα σὲ σένα προτοῦ

νὰ μιλήσω κι' αὐτὸ στὴν ἀστυνομία.

Διέκοψε γιὰ νὰ πάρῃ μιὰ βαθειὰ
ἀναπνοὴ καὶ πέρασε τὸ μαντιλι τῆς
ἀπὸ τὸ μέτωπό τῆς. Εἶχε πολὺ γε-
ράσει αὐτὸ τὸν τελευταῖο καιρὸ. Οἱ
ἐξακολουθητικὲς ἀνακρίσεις στὴν ἀ-
στυνομία, ὁ φόβος τῆς καθὼς ἔβλεπε

«Ἡ γριὰ κυρία ἀγριοκοίταξε τὸ Λύκο...»

ὅτι δὲν πίστευαν ἅλα ὅσα ἔλεγε, ὁ
φόβος μήπως τὴν συλλάβουν, ὅπως
ἄλλωστε τὴ φοβέριζαν κάθε τόσο,
ἅλα αὐτὰ τὴν εἶχαν καταβάλει. Τῶ-
ρα δὲν εὐχόταν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ
ξαναβρεθῆ ἡ Ἄνναμπέλλα, ὄχι γιὰ
νὰ κερδίσει, ἀλλὰ μόνο καὶ μόνο γιὰ
νὰ ἡσυχάσει.

Ὁ Ριχάρδος περίμενε μ' ἀνυπο-
μονησία νὰ τοῦ μιλήσει, καὶ ἡ γριὰ
βάζοντας τὸ χερί τῆς στὸν ὦμο του,
ἀρχισε νὰ λέγῃ ἀργά, ἀργά :

— Πρόκειται γιὰ μιὰ συνομιλία
ποῦ ἀκουσα στὴν τύχη ἀνάμεσα στὴν
Ἄνναμπέλλα καὶ σὲ μιὰ ξένη κυρία
λίγες μέρες πρὶν ἀπὸ τὴν εξαφάνισή
τῆς. Ἰσαμε σήμερα δὲν τῆς εἶχα δώ-
σει μεγάλη σημασία, μὰ τώρα δὲν
ξέρω πῶς μὲν ξανάρθε στὸ νοῦ. . .

— Λέγετε, λέγετε γρήγορα, τὴν
ἐκοψ: ἀνυπόμονα ὁ Ριχάρδος.

— Ἄκουσε λοιπὸν : τὴν ἡμέρα ἐ-
κείνη βρισκόμουν στὴν κουζίνα καὶ
καθόριζα πατάτες, ἐνῶ ἡ Ἄν-
ναμπέλλα βλέποντας πῶς στὸ
πίσω μπαλκονάκι ἦταν λίγος
ἥλιος εἶχε καθίσει ἐκεῖ μὲ τὸ
κέντημά τῆς. Ἐξαφνα τὴν
ἀκούω νὰ μιλήσῃ σὲ κάποιον.
Ἔλεγε : «Μάλιστα, κυρία,
νὰ ἔρθω μιὰ ἀπ' αὐτὲς τίς
μέρες». Παραξενεμένη βγαί-
νω στὸ μπαλκόνι μὰ δὲν
βλέπω κανένα. Ρωτῶ τὴ
μικρὴ : «Μὲ ποῖον μιλοῦσε;»
Μοῦ δείχνει μὲ τὸ δάχτυλο
τὸ ἀντικρυνὸ μὲς σπῆτι, τὸ
ἀριστερὸ μάλιστα, καὶ μὲν
σημαδεύει ἕνα παράθυρο στὸ
πρῶτο πάτωμα. «Μὲ τὴν κυ-
ρία ποῦ κάθεται αὐτοῦ, μὲν
λέει. Τώρα μπῆκε μέσα». Τῆς
λέω ἐγὼ : «Ἄ, κατάλαβα, εἶ-
ναι ἡ κυρία ντὲ Λεόν. Τὴν
ξέρεις;» «Ὁ ναί, πολλὲς φο-
ρὲς μὲ φωνάζει ἀπὸ τὸ παρά-
θυρο καὶ μιλοῦμε. Μὲ ρωτᾷ
ἕνα σωρὸ πράγματα καὶ ἐνδια-
φέρεται γιὰ κάθε τι δικόμου. Σήμερα
μὲ κάλεσε νὰ πάω νὰ τὴν ἴδω, μὲν εἶπε
πῶς θὰ μὲ μάθῃ νὰ πλέκω νταντέλ-
λα μὲ τὰ κοπανέλλια». Ἐγὼ γύρισα
πίσω στὴν κουζίνα χωρὶς νὰ βάλω τί-
ποτε μὲ τὸ μυαλό μου καὶ τὸ εἶχα
ξεχάσει ὀλοτέλα ὡς τὰ σήμερα, ὅτε
κἂν ξαναθυμῆθηκα τὴν πρόσκληση
ποῦ εἶχε κάνει ἡ κυρία αὐτὴ στὴν
Ἄνναμπέλλα. Μοῦ ἤρθε λοιπὸν μιὰ
ὑποψία : Γιὰ ποῖο λόγο ἐνδιαφέρο-
ταν ἡ χήρα αὐτὴ γιὰ τὴν Ἄνναμπέ-
λα;

ρός διορθώθηκε, οι βροχές έπαψαν, ο ουρανός έλαμπε γαλάζιος, και την Πέμπτη εκείνη που βγήκαν οι μαθητίες, ύστερα από τόση «κλεισούρα», τους φαινόταν πώς ξαναγεννήθηκαν. "Α, τί ωραία που θα περνούσαν μέσα στο ανοιξιάτικο δάσος, και πόσο άτυπομονούσαν να φτάσουν! "Αν τις άφηναν οι δασκάλες τους, θα πήγαιναν τρέχοντας, με φωνές και γέλια χαράς. "Αλλά δεν μπορούσαν να χαλάσουν την τάξη τους και πήγαιναν άπλωες με βήμα γοργό, μιλώντας μεταξύ τους, χωρίς να φωνάζουν καθόλου. (Ακολουθεί)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΤΟΜ ΣΩΓΕΡ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ υπό MARK TWAIN

— Συνέχεια από το προηγούμενο —
"Άξιζε μ'α την αλήθεια τον κόπο να γίνη κανείς πειρατής.

"Επειδή είχε άρχισει να σκοτεινιάζει το βαποράκι έπαψε τις έρευνες και τ'α βαρκάκια έγιναν άφαντα. Οι πειρατές γύρισαν πίσω στην κατασκήνωσή τους. Ήταν ένθουσιασμένοι και περήφανοι για την καινούργια τους δόξα και την άνασφάλεια που είχαν φέρει εις όλο το χωριό. Ψάρεψαν, μαγείρεψαν το δείπνο τους κι' έφαγαν κι' ύστερα κάθησαν κι' άρχισαν να συζητούν τί θα έλεγε το χωριό γι' αυτό, οι εικόνες δ'α ποδ' έπλαθαν σχετικά με τή θλίψη του χωριού για τήν άδικη χαρά τους ήταν φυσικά κολακευτικώτατος για τόν ίδιο τόν έαυτό τους. Μ'α όταν τους σκέπασαν τ'α σκοτάδια τής νύχτας έπικψαν σιγά-σιγά να κουβεντιάζουν και κάθησαν με τ'α μάτια τους κερφωμένα στη φωτιά, ενώ ο νοός τους ταξίδευε άλλου. Τους είχε περάσει τώρα ή πρώτη έξαψη και ο Τόμ κι' ο Τζόε όσο κι' αν προσπαθούσαν δεν μπορούσαν να δωθούν μερικές σκέψεις που τους βασάνιζαν για κάποιους δικούς τους που δεν θ'άδριασαν και τόσο νόστιμη αυτή τήν ώραία φάρα που τους είχαν παίξει. Ήταν ανήσυχοι και στενοχωρημένοι και δίχως να τ'α προσέξουν τους έέφυγαν μερικοί στεναγμοί. Σε λίγο ο Τζόε άρχισε απέξω-άπέξω να ρίχνη πόντους, σαν τί θα έλεγαν δηλαδή οι άλλοι και πώς θα τ'α έπαιρναν αν γύριζε κανείς πίσω στο σπίτι-κι του και στην κοινωνία—δχι τώρα βέβαια, μ'α... Ο Τόμ τήν άρχισε στην κοροϊδία. "Ο Χώκ, που ήταν ο παιδ' ειλκρινής απ' όλους πήγε με τ'ο μέρος του Τόμ και ο Τζόε έκανε εδθός κανονική ύποχώρηση λέγοντας πώς είχε μιλήσει έντελώς θεωρητικά, στο τέλος δ'α έμεινε πολύ εδχαριστημένος που έτσι φτηνά τήν γλύτωσε.

Γι'α τήν ώρα ή άνταρσία είχε καταπνιγεί.

"Η νύχτα ήταν άρκετά προχωρημένη και ο Χώκ άρχισε να κουτουλάη. Σε λίγο τόν μιμήθηκε κι' ο Τζόε.

"Ο Τόμ έμεινε εξαπλωμένος μπρούμυτα, με τ'ο κεφάλι άνάμεσα στα χέρια του κοιτάζοντας προσεκτικά τους δυο άλλους. Στο τέλος με πολλή προφύλαξη σηκώθηκε στα γόνατά του κι' άρχισε να σκαλίζει μέσα στα χαρτάκια κάτω από τις τρεμουλιαστές άναλαμπές τής φωτιάς. Σήκωσε από κάτω κι' εξέτασε προσεκτικά μερικές μισοξεραμμένες φλοοδες από κορμό μουριδής, άσπρες και λεπτές σαν χαρτόνι. Στο τέλος διάλεξε δυο που καθώς φαίνεται τ'ο έκαναν. Γονάτισε τότε κοντά στη φωτιά και έγραψε με δυσκολία κάτι σε κάθε μιά από τις

"Έκαναν από ένα μ'άνιο κάθε ώρα" (Σελ. 238, στ. α')

φλοοδες με τ'ο κόκκινο μολόδι του. Τήν μιά τήν τόλιξε και τήν έχωσε στη τσέπη του και τήν άλλη τήν έβαλε μέσα στο καπέλλο του Τζόε που τ'ο έφερε κοντά στον κοιμισμένο κάτοχό του. Μαζί με τή φλοοδα έβαλε μέσα στο καπέλλο και μερικούς από τούς μαθητικούς του θησαυρούς, που ή αξία τους ήταν άνεκτίμητη άνάμεσα σ' αυτούς ήταν ένα κορμάτι κιμωλία, ένα λαστιχένιο τόπι, τρία άγκιστρια και ένα β'όλο «έγγυημένο κρουστάλλιον». Ύστερα, πατώντας στις μύτες τών ποδιών πήγε ως τ'α δέντρα και όταν ύπολόγισε πώς οι σύντροφοί του δεν θ'α τόν άκουγαν πιά, άρχισε να τρέχη προς τήν άμμουδιά, με όλη του τή γρηγοράδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'

"Ύστερα από λίγο ο Τόμ μπήκε μέσα στο ρηχό νερό τής άκροποταμίας πηγαινοντας προς τήν κοντινότερη δχθη. Προτού να φθάση τ'ο νερό ως τή μέση του είχε κάνει τ'ο μισό δρόμο, με τ'ο ρεύμα τών ποταμού δεν τόν άφηνε πιά να προχωρή και γι' αυτό έπεσε θαρραλέα μες στο νερό για να περάση και τις ύπόλοιπες εκατό δριγές. Κολυμπούσε άντίθετα προς τ'ο ρεύμα μ'α παρασύρθηκε απ' αυτό πολύ περισσότερο απ' ότι φανταζόταν. "Οτ'όσο έφθασε άπέναντι και προχώρησε κολυμπώντας παράλληλα προς τήν δχθη όπου βρήκε ένα χαμηλό μέρος και βγήκε στη στεριά. Έχωσε τ'ο χέρι του στην τσέπη, βεβαιώθηκε πώς ή φλοοδα του βρισκόταν στη θέση της και προχώρησε προς τ'ο δάσος περπατώντας πέντα παράλληλα προς τήν άκροποταμιά, ενώ τ'α ρούχα του έσταζαν από πάνω του. Λίγο πριν χτυπήσουν δέκα έφτασε σ' ένα μέρος ανοιχτό άντίκρου στο χωριό και τότε είδε τ'ο βαποράκι που ήταν άραγμένο.

"Όλα ήταν βυθισμένα σε νεκρική σιγή. "Ο Τόμ έρποντας κατέβηκε στην δχθη γλύστρησε μες στο νερό και με τέσσερις πέντε άπλωτες έφθασε ως τ'ο βαρκάκι που ήταν δεμένο με ένα παλαμάρι από τ'ο πλοίο. Πήδησε μέσα και κρύφθηκε κάτω από τ'ο παγκάκι και περιμένε με χτυποκάρδι. Σε λίγο άκουσε να χτυπά ή ένα κουδούνι και να δίνεται τ'ο παράγγελμα για να ξεκινήση τ'ο βαποράκι. Δύο λεπτά άργότερα ο Τόμ ένωσε τή βάρκα όπου ήταν μέσα να τραβιέται

με δόναμη και τ'ο ταξίδι άρχισε. "Ο Τόμ συγχάρηκε τόν έαυτό του για τήν ιδέα του. Ήξερε πώς αυτό ήταν τ'ο τελευταίο ταξίδι που θα έκανε τ'ο βαποράκι αυτό τ'ο βράδυ. Ύστερα από δώδεκα ή δεκαπέντε λεπτά που τ'ο φάνηκαν άτέλειωτα, τ'ο πλοίο σταμάτησε. "Ο Τόμ πήδησε έξω από τή βάρκα και κολύπησε στα σκοτεινά προς τήν δχθη.

Βγήκε καμιά πενηνταριά μέτρα παραπέρα από τ'ο χωριό από φόβο μήπως τόν δη σ'ο δρόμο κανένας γνωστός του. Έπέρασε από έρημους δρομάκους και σε λίγο βρισκόταν απέξω από τόν κήπο τ'ο σπιτιού τής θείας του. Σκαρφάλωσε τόν φράχτη, πήδησε στον κήπο, πήγε κοντά στο σπίτι και κοίταξε μέσα από τ'ο παράθυρο τής κάμαρας τής θείας του, όπου ήταν ακόμη άναμμένο φως. Είσε τήν θεία Πόλλυ, τόν Σιδ, τή Μαίρη και τή μητέρα του Τζόε Χάρπερ να κάθονται γύρω από τ'ο τραπέζι που βρισκόταν κοντά στο κρεβάτι. Τ'ο κρεβάτι βρισκόταν άνάμεσα στο τραπέζι και στην πόρτα που έβγαζε στον κήπο. "Ο Τόμ πήγε κοντά στην πόρτα και έστριψε προσεκτικά τ'ο χερούλι. "Η πόρτα άνοιξε με έλαφρό τρίξιμο. Με άπειρες προφυλάξεις ο Τόμ έκανε μεγαλύτερο τ'ο άνοιγμα, σταματώντας κάθε φορά που άκουγε τ'ο παραμικρό τρίξιμο, όσπου τ'ο άνοιγμα έγινε άρκετά μεγάλο ώστε να μπόρεση να τρυπήσει μέσα περπατώντας στα γόνατα.

— Γιατί παίζει έτσι τ'ο φως; έκανε ή θεία Πόλλυ.

"Ο Τόμ προχώρησε γρηγορώτερα.

— "Ω, Θεέ μου, μ'α φαίνεται πώς είναι ανοιχτή ή πόρτα. Και βέβαια ανοιχτή είναι. Πήγαινε, Σιδ, να τήν κλείσης.

"Ο Τόμ μόλις πρόφτασε να χωθή κάτω από τ'ο κρεβάτι. Έμεινε εκεί ζαρωμένος και κρατώντας τήν άναπνοή του. Ύστερα προχώρησε λίγο ακόμη όσπου άγγιξε σχεδόν τ'α πόδια τής θείας του.

(Ακολουθεί)

Η ΑΡΑΧΝΗ ΚΑΙ Ο ΒΗΧΑΣ

Δαιμόνιος μύθος

Μιά φορά ή άράχνη και ο βήχας συναπαντήθηκαν στο δρόμο.

— Για σου, κουμπάρε, πώς τ'α περνάς; λέει ή άράχνη.

— Φίνα, κουμπάρα μου δχι, και καλύτερα. Είμαι σ' έναν πλούσιο και ποδ' να φανταστής τί περιποιήσεις μ'α κάνει: όλο αυγά χτυπητά, μολοχάνη με μπόλικη ζάχαρη, σιρόπια,

καραμέλλες. Έσύ, πώς τ'α περνάς; — Κι' εγώ, κουμπάρε μου, περιφρημα. Είμαι σ' ενός φτωχού κι' εκεί άπλώνω τ'α δίχτυα μου όπου θέλω δίχως να με πειράζει κανείς. Έχω γεμίσει όλο τ'ο σπίτι, και από μόνες πιά, άλλο τίποτε!

— Έρείς, κουμπάρα, λέει ο βήχας. Μ'α ήρθε μια ιδέα: Ν' αλλάξουμε. Ν'α π'α έσύ στο πλούσιου κι' εγώ στο φτωχού.

Δέχθηκε ή άράχνη, κι' άλλαξαν. Σε λίγον καιρό συναντήθηκαν πάλι.

— "Αχ, κουμπάρε μου, φώναξε ή άράχνη, μόλις είσε από μακριά τ'ο βήχα. Τί κακή ιδέα ήταν αυτή που είχες. Εκεί που πήγα δεν μ'αφή-

νον ούτε μιά στιγμή σε ήσυχία. Μόλις π'αω ν' άπλώσω τ'α δίχτυα μου, έρχονται με τις ταβανόσκουπες και μ'α τ'α χαλάνε και ούτε στην πιό σκοτεινή γωνιά δεν μ'αφήνουν να σταθώ.

— Ένοια σου κι' εγώ έπεσα σε χειρότερα χέρια, λέει ο βήχας. Μόλις πήγα κι' έκατσα στο φτωχού τ'ο λαιμό, άρχισε εκείνος να τρώη κρεμμύδι όμ'ο που μ'α έκαψε και με τελείωσε. "Ας γυρίσωμε, κουμπάρε μου, καλύτερα εκεί που βρισκόμαστε πριν ο καθένας.

"Ετσι από τότε τών φτωχών τ'α σπ'ια είναι πάντα γεμάτα άράχνες και οι πλούσιοι όλο βήχουν και γιατρολογιούνται.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

ΚΟΛΥΜΠΗ ΣΤΗ... ΘΑΛΑΣΣΑ

"Αλλά όταν ή θάλασσα έχει τοικνιά, ο Καστάκης τήν άντικαθιστ'α άπλοδστατα μ' ένα... σκαμνάκι

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΠΡΩ ΘΑΘΕΛΑ...

Πώς θα θέλα να μ' έφερναν τα βήματα, Σ' ένός απόμακρου βουνού τη ράχη.

Και πιδ μακριά, σ' όριζοντα τό τέλειωμα Που ό θόλος με τό κύματα ένώνει.

Κι' άκούοντας μέσ' τήν ούράνια σγαλιά, Τόν όρθρο οι καμπάνες να χτυπάνε,

Και βλέποντας της ροδαυγής τό χάραμα Κι' άκούοντας τη θεία άρμονία.

Κι' έτσι κι' άν έρθη άναστη μαύρη νυκτιά.

Κι' άν άπλωθί πνιχτό σκοτάδι έμπρός μου.

Τό φώς που διώχνει κάθε σκοτεινιά.

Τό φώς που διώχνει κάθε σκοτεινιά.

ΣΧΕΔΙΑ

Αυτή τη φορά, σκεπτόμουν καθώς γαρούσα χαράμνη την τσάντα μου

Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

Καί βέβαια θάρθω, άπάντησα στην πρόσκληση της φίλης μου, δύο-τρεις

Βλέπει μιά πολύ ξεφύλαφο χτισμένη, Καστρούσστην άλλα με πύλες άνοιχτές.

Μεταξύ άδελφών: Βούλα μου, στη γιορτή σου θα σου πάρω ένα τόπι.

Κάθε στιγμήν ό θάνατος άπλώνει. Τρομάζει ό λογισμός. Θωροί τό σκοτωμό.

δ, τι άρχάζω. Άς άρχίσω με την Λογική.

Εύκολο μάθημα. Μιά επανάληψη την τελευταία στιγμή και γράφω γιά είσαι.

Τέλος, αβριο οίχνω μιά ματιά στά Λατινικά ρήματα. Άς πάω τώρα να δω

Επιτά κίβλας, ψιθύρισα καθώς περνούσα βιαστικά την ποδιά του

— Έπιτά κίβλας, ψιθύρισα καθώς περνούσα βιαστικά την ποδιά του

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

ΤΑ ΜΑΓΙΑ

Ήταν μιά από τις σπάνιες χειμωνιάτικες μέρες που ό ήλιος έβαιε και όλα

— Αβριο, παιδιά, άν ό καιρός είναι σάν σήμερα, θά πάμε μιά μικρή έκδρομή.

Τήν άλλη μέρα σηκάθηκα πολύ κακόκεφος. Βιβλίο δέν είχα άνοιξει και

— Αβριο, παιδιά, άν ό καιρός είναι σάν σήμερα, θά πάμε μιά μικρή έκδρομή.

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΗΣ

Άθήνα 42 οδός Εδριπίδου 7 'Ιουνίου 1938

ΔΥΟ μόνο από τους περιούς Έκτάκτους Διγωνιολογούς μένουσ: της Φωτογραφίας και των Μικρών Μουσικών.

Ελάβα άρκιτέξ Συλλογές Πνευματικών Άσκήσεων, ως την 31 Μαΐου που έληγγε ή προθεσμία, και από συνδρομητές που

— Αβριο, παιδιά, άν ό καιρός είναι σάν σήμερα, θά πάμε μιά μικρή έκδρομή.

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

γής, Άνεμοζάλη. Ναι, ή έκδοσή μου τώρα κανονίσθηκε, τό φυλλάδιό μου τυπώνεται

Ελάβα άρκιτέξ Συλλογές Πνευματικών Άσκήσεων, ως την 31 Μαΐου που έληγγε ή προθεσμία,

— Αβριο, παιδιά, άν ό καιρός είναι σάν σήμερα, θά πάμε μιά μικρή έκδρομή.

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

σής, άφου, καθώς λές, είσαι «λεπτή κι' άσθενική», και δέν θάναί έχει ή υία να

ΕΓΚΡΙΞΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδώνυμα: Διαβόλακι, κ. (XΤ). Πτωχή Βασίλισσα, κ. (ΣΖ). Βασιλισσα των Λουλουδιών, κ. (ΕΖ).

Η Διάπλασις άσπάζεται τους φίλους της Σιδερούδ Δουμά (χαίρω πολύ άναποκρίθηκαν πολλοί στην Άγγελία σου)

— Αβριο, παιδιά, άν ό καιρός είναι σάν σήμερα, θά πάμε μιά μικρή έκδρομή.

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

— Όχι σαν άλλους. Τάφηνά όλα την τελευταία στιγμή και ξημερονόμουν

Τὴν ἴδια τὴν ἀσπρίω, ἰ
* Ἄν μάνα γραμματιστῆς,
Δένιφιν

362. Ψαροκόμμιλον

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

Νάντικατασπιθούν οἱ ἀστερίσκοι διὰ
γραμμάτων ὡστε γάναγνώσκωνται ἐξ
ἀρχῆς κατὰ σειρὰν: ἄρχαιος σοφός,
φρικτὴ ἀσθένεια, ὁ Χριστός, μᾶς κά-
μνει νὰ τὸ σισθανόμεθα ἢ συνειδήσει,
χαμηλὴ θερμοκρασία, προτέκρημα, εὐδι-
δες ἄνθος, φυτόν συμβολίζον.

Μερσεντές

363. Κρυπτογραφικὸν

- 12345647414849 = Ἄρχαιος βασιλεὺς
- 29148 = Ποταμὸς τῆς Εὐρώπης
- 3458 = Ζῶον χρήσιμον
- 47458 = Εἶναι εἰς τὸ στέμα
- 57141 = Φυτόν ἐδώδιμον
- 84948 = Διασκεδάσις
- 7495 = Ἄρχαιον ὄπλον
- 85948 = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου
- 923748 = Στήριγμα.

Μερσεντές

364-368. Μαγικὸν Γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνός γράμματος εἰς
ἐκάστην τῶν κάτωθι λέξεων, πάντοτε
τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶν, ἄνευ ἀνα-
γραμματομοδῶν, ἄλλαι τόσαι λέξεις:
ἦώς, νότος, φάρος, ἔξω, λάθος.

Στέλλα Βιολάντη

369-370. Μεταμορφώσεις

1.—Ὁ Βόλος διὰ 4 μεταμορφώσεων
νὰ γίνῃ Δέρος.

Ἀρσοῦλα

2.—Ἡ Ἄρκα διὰ 6 μεταμορφώσεων νὰ
γίνῃ Ἄρκα.

Βασίλισσα Νεφερίτι

371. Ἐλλιπασύμφωνον ἐξ Ἄκροστι-
χίδος.

Τάχρκα τῶν κάτωθι ζητούμενων λέ-
ξεων ἀποτελοῦν ἐλλιπασύμφωνον γνω-
μικὸν τύπου:

* * * * *

τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις:
1, Χρονόμετρον 2, Ἀργοναύτης 3,
Ἄρχαιος τραγικὸς ποιητῆς 4, Μέρος
τοῦ ἄνθους 5, Λατίνος λυρικός ποιητῆς.

Ἀρσοῦλα

372. Γρίφος

ἐνένδν
τ 1 πε ἐν οἷς
αε ἐνέν κρε ἢ 10 ρ Π γλυκὺς
ἐν ἐνδέν
Ἡλέκτρα

ΛΥΣΕΙΣ

- τῶν Πενεμ. Ἀσκήσεων τοῦ φέλλ. 13.
- 158. Ἡφαίστος (ἢ, Φαιστός). — 159. Κρήτη-κρήνη. — 160. Ἄλκις-Πελλίς. — 161. Ἡ σκιά μου. — 162.
- Π Ε Λ Ε Κ Α Ν (ἐλαία, βαινα, κλειώ,
- Ξ Ε Ν Ω Ν (Ἀελλά, Λυδία, Ἰωάν-
- Ι Ο Σ (νινα, ὄδε, Νίκαια). —
- Π (184-185. 1, Ρήνος, Τη-
- Α Α Σ (νος, τόπος, φόνος, φό-
- Α Ν Ο Υ Σ (ρος, φάρος, Σάρος, 2,
- Ε Λ Α Σ Σ Ω Ν (πόλις, πόλις, πόρος,
- ὄρις, ὄρα, ὄρα, Κάρα. — 166. Ἀπὸ οὐδο
- βγίνει ἀγκάθι. — 167. Ἡ Κάς εἶναι
- νῆσος (εἰκοσι ν' ἐν ις, ὄς).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[ΑΗ'—481]

Ζακυνθινούλα πολυαγαπημένη, διὰ τὰ
γενέθλιά σου θέξου τὴς πρὸ ἀλόθερμης
ἀχχῆς. Ἰσμα, Ἀμάραντος Δόξα

[ΑΗ'—482]

Τρισκατάρατε, καλὴ μου φίλε, ἡ φτωχὴ
μου πέννα ἐμπρὸς στήν ἀπέραντη κα-
λωσύνη τῆς δικῆς σου ψυχῆς, εἶναι ὅ,τι
μὰ σπὶθα ἐμπρὸς σὸ ἀπλετο τοῦ ἤλιου
φῶς. Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴς εὐχῆς καὶ ὅλα
τ' ἄλλα. Τώρα εἶμαι ἐντελὴς καλὰ καὶ
προσεχῶς θὰ σοῦ σταίλω ὅ,τι σοῦ ἔπροσχέ-
θηκα. Νερέττα

[ΑΗ'—483]

Γνωστοποιούμεν ὅτι ὁ Μίφιστος δὲν λέ-
γεται Πλάκας, ὅτις ἔχει καμμιὰ σχέση
μὲ τὸν Συριανὸ. (Διάπλασις ἀμφότερα βε-
βαιώσιν).
«ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ»

[ΑΗ'—484]

Μαραθοδωράκη, ὅταν εἰχνης ἀκόντιον
στοῦς Παγκυκλαδικούς ἀγῶνας, σοῦ
ομοιωτῶ νὰ πέρνης προηγουμένως δύο δραχ-
μῶν ἕφος ἀπὸ τοῦ Καλιβροῦση. . .
Θαλασσοκράτωρ

[ΑΗ'—485]

Καπτά-Στάλιο, ὅταν περνώς τὴν θρῆν
Ἐρμού μὲ τὸ ποδήλατο, πρόσχε μὴν
πατήσῃς τὴν «Κλό-Κλό». — Πιγκουίνος

[ΑΗ'—486]

Κουστρινή, Ροδοβαρμένη Ἀδγούλα, ἐλα-
βά κι' εὐχαριστῶ. Ἀλληλογραφεύμε;
Γράφατε πρῶτες. Περιμένω. — Μίφιστος

[ΑΗ'—487]

Διαπλασάσσιμε, σπεῦδος!! Ἀλληλο-
γραφῶ, ἀνταλλάσσω Μ. Μυστικὰ Δ|ς|ς:
Ζωὴν Θεοδοσοῦ διὰ Μίφιστο, Συναρμοιᾶς
121, Σέρας Μίφιστος

[ΑΗ'—488]

Πρωτομπαλόντας στήν κίνηση χαιρετῶ
ὅλα τὰ Διαπλασάσσιμα-ες. Μὲ τὴ Με-
γάλη Τάξη ἀλληλογραφῶ, ἀνταλλάσσω τε-
τραδιάκια, κάρτες καὶ γραμματόσημα. Σὲ
ἔλους ποῦ μοῦ γράφουν στείλω μικρὸ ἀ-
ναμνηστικὸ εἶδος. Προηγήσασθε διαφόρους
διαγωνισμοὺς γιὰ ἀνάμνηση Διαπλασιακῆς
μου ζωῆς. Γράφατε: Γεώργιον Μαλακούτην
(διὰ Α) Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον, Ἀθήνας.
Αἴτωα

[ΑΗ'—489]

Ἐπιστολίαν γιὰ τοὺς γραμματοσυλλέκτες.
Ἐσταλείτε γραμματόσημα Ἑλληνικὰ ἢ
Κόπρου γιὰ νὰ λάβετε ἀμέσως ἰσάριθμα
Βελγ. Κόπρου καὶ Μαρρόκου (τῆς ἀρσοειᾶς
σας) διέδουνας ἀνωτέρω. Αἴτωα

[ΑΗ'—490]

Μεγάλος διαγωνισμὸς Καρτῶν (το-
πείων, ἀνθῶν κλπ.). Συμμετοχὴ μόν-
ον 1 δραχμῆ. Βραβεῖα 8 διαφόρα Βε-
βλία Βιβλιοπωλείου Σιδέρη ἀπὸ 30—
100 δραχμ. ἕκαστον (καινοουργῆ). Προ-
θεσμία μῆνας. Σπεύσατε ἔλοι-ες. Διεθνο-
σις ἀνωτέρω. Αἴτωα

[ΑΗ'—491]

Μυστηριώδεις Κατάσκοποι καὶ Ἀστέ-
ρες, δηλώσατε διποταγῆν. Ἄλλοιὼς χα-
νόσατε! Φτωχὸς Ἀριστοκράτης

[ΑΗ'—492]

Ἀλληλογραφῶ ἀνταλλάσσω Μ. Μυστικὰ
καὶ τοπεία. Γράφατε Γεώργιον Παπα-
δάκην ὁδὸς Σπίντοερ, Χανιά διὰ:
Διαβολάνη

[ΑΗ'—493]

Ρόμπερ Ταίλιος, ρῆθησα τὴς Καμπά-
νη καὶ μοῦ εἶπαν ἔχι. Γράφε στὴ διεύ-
θυνση: Ἄδα Μ. Σακελλάριου, [Θῆρας 73,
(διὰ Νταν. Νταρ.) Ἐνταθθα. Καὶ νὰ μοῦ
γράψῃς τὴ διεύθυνσὴ σου σωματῶ.

Ντανιὲλ Νταριὲ

[ΑΗ'—494]

Γλυμογέλασθη, ἡ γνωρικὰ σοῦ ἐπιβε-
βαίωσα τὸ ψευδώνυμο. Νίγη

[ΑΗ'—495]

Διαπλασάσσιμα ἀνταλλάσσω τετραδιά-
κια καὶ κάρτες. Γράφατε: Εφορίαν Κα-
πνοῦ, Βόλον. Νίγη

[ΑΗ'—496]

Ομίχλη, ὁ Κατάσκοπος 33 δὲν εἶναι
ὁ Ἀρχικατάσκοπος 22 (διὰ πλ. βεβαιώ-
ναι). Ὅσο γιὰ τὸ θυματῶν, γνωστὸν (!!!)
«ΑΝΟΙΚΤΟΚΑΡΔΟΙ»

[ΑΗ'—497]

Ἀσκή Καρμέλια, ἐνοουόσαμε τὴν περσο-
νὴ. Τώρα, γιὰ τὴν ἐφετινὴ. . . προ-
σεχῶς!
«ΑΝΟΙΚΤΟΚΑΡΔΟΙ»

[ΑΗ'—498]

Βρυλίς, ἔλαβες γράμμα καὶ καταστατι-
νὸ; ἂν ναι, γιὰτὶ δὲν ἀπαντῆς;
«ΑΝΟΙΚΤΟΚΑΡΔΟΙ»

[ΑΗ'—499]

Εὐάγνα, πολυαγαπημένη, γιὰ τὸ θαυμά-
σιο εἶδος ἀμειψτήσεως εὐχαριστίες.
Λένα Χάρη

[ΑΗ'—500]

Ὁ «Διαγωνισμὸς Ἑθνομαιῶν» παρα-
τείνεται ἐπὶ μῆνα. Τοὺς στείλαντας
εὐχαριστῶ. Περιμένω ἀπὸ ἔλους-ες. Προ-
κήρυξις [ΑΗ'—414]. ΤΑΓΚΟΑΙΤΑ

[ΑΗ'—501]

Φανίτσα, γιὰτὶ σ' ἀρσοῖ τὸ «Ταγκὸ
Νοταδρῶν»; Τοῦλα, τὸν βλέπεις τὸν
Σάρλ Μποσαγιῶ; Βῆα, Εἶδουμα Σημαιοφό-
ρε, Κυκλαμιῶ, πῶς πάει τὸ τέννυς;
Νιτόρθο Λαμονῆ, Τάγγον Πόουε

[ΑΗ'—502]

Πρωτομπαλόντας στήν κίνηση, χαιρετῶ
ἔλους-ες. Ζητῶ ἀλληλογραφίαν, ἀν-
ταλλαγῆν Μ. Μυστικῶν καὶ γραμματοσή-
μων ἀπὸ ἔλους-ες, γιὰ μὲ μικρὴ θύμησι
τῆς διαπλασιακῆς μας ἐξομοιωτῆς ζωῆς.
Δ|ς|ς μου: Κυριάκον Ζένον, Ταχ. Κιβ.
39, Λάρνακα Κύπρου, διὰ:
Βασίλισσα τῶν Δουλονδιῶν

[ΑΗ'—503]

Ἀζιαντὲ θυμῶσαι τὸν Δαρὶ bey καὶ τὰ
καλὰ του; — Πριγκιπίσσα Οὐγνέτ

[ΑΗ'—504]

Διαπλασάσσιμα εἴψασθε ἡ ΧΑΜΠΑΝΕΡΑ
μὲ τὴν γλυκεῖα μουσικῆ τῆς καὶ ζητᾶ
νὰ τῆς χαρίσατε τὰ Μ. Μυστικὰ σας. Τὰ
περιμένει εἰς τὴν διεύθυνση: Ρένα Ραφαή-
λοβίτς, Θῆρας 133, Ἀθήνας 8, διὰ:
ΧΑΜΠΑΝΕΡΑ

[ΑΗ'—505]

Τρελλοκρόντος, Πόλις τῶν Ὀνειρῶν, Νεῶ-
νις τοῦ Ἰνίου ἀλληλογραφεύμε; Μαρ-
γυολάκι, Μποέμ, Ἄτροπος, γιὰτὶ δὲν γρά-
φατε; Διεθνοσις μου ἄνω. — ΜΕΡΣΕΝΤΕΣ

[ΑΗ'—506]

Ἀζιαντὲ, ἔχεις χαιρετισμοτά ἀπὸ τὸ. . .
μικροδύλο; τὸ θυμῶσαι;
Πριγκιπίσσα Οὐγνέτ

[ΑΗ'—507]

Κυρίαρχε τοῦ Διαπλασιασμοῦ, σὸ
γράμμα σου θὰ σοῦ ἀπαντήσομαι μετὰ
τοὺς Διαγωνισμοὺς.
ΣΤΑΛΟΓΟΣ ἈΣΤΕΡΩΝ

[ΑΗ'—508]

ΣΥΡΙΑΝΕ, ἔλαβα τετραδιάκια εὐχαριστῶ.
Βασίλισσα Νεφερίτι